

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 30/10
Luksemburg, 16 marca 2010 r.

Wyrok w sprawie C-325/08
Olympique Lyonnais SASP / Olivier Bernard i Newcastle UFC

Kluby piłki nożnej mogą domagać się odszkodowania za szkolenie młodych graczy, których wyszkoliły, gdy gracze ci pragną zawrzeć swoją pierwszą umowę w charakterze zawodowego piłkarza z klubem innego państwa członkowskiego

Kwota tego odszkodowania powinna być określana przy uwzględnieniu kosztów poniesionych przez kluby w związku ze szkoleniem tak przyszłych graczy zawodowych, jak i tych, którzy nigdy takimi nie zostaną

Charte du football professionnel de la Fédération française de football (Karta zawodowej gry w piłkę nożną Francuskiego Związku Piłki Nożnej)¹ zawiera przepisy regulujące zatrudnianie piłkarzy we Francji. Zgodnie z treścią Karty, piłkarzami określanymi mianem „joueurs espoir” są obiecujący gracze w wieku od 16 do 22 lat, zatrudniani, na podstawie umowy na czas określony, w charakterze piłkarzy szkolonych przez zawodowy klub. Karta zobowiązuje obiecującego gracza, w sytuacji, gdy klub, który go wyszkolił, mu to zaproponował, do podpisania z tym klubem po zakończeniu okresu szkoleniowego swojej pierwszej umowy w charakterze zawodowego piłkarza.

W 1997 r. Olivier Bernard podpisał, na trzy sezony, umowę w charakterze obiecującego gracza z Olympique Lyonnais. Przed wygaśnięciem tej umowy Olympique Lyonnais zaproponował mu podpisanie umowy w charakterze piłkarza zawodowego na okres roku. O. Bernard odmówił podpisania tej umowy i zawarł umowę w charakterze piłkarza zawodowego z Newcastle UFC, angielskim klubem piłki nożnej.

Następnie Olympique Lyonnais wytoczył powództwo, domagając się zasądzenia od O. Bernarda i Newcastle UFC kwoty 53.357,16 EUR tytułem odszkodowania, co odpowiadało wynagrodzeniu, które gracz ten otrzymałby w ciągu roku, gdyby podpisał umowę zaproponowaną mu przez klub².

Cour de cassation (sąd kasacyjny), rozstrzygający w ostatniej instancji, zwrócił się do Trybunału z pytaniem, czy zasada swobodnego przepływu pracowników zezwala klubom szkoleniowym na uniemożliwienie lub zniechęcenie swoich obiecujących graczy do podpisania umowy w charakterze zawodowego piłkarza z klubem innego państwa członkowskiego, jako że podpisanie owej umowy może doprowadzić do zasądzenia odszkodowania.

Trybunał sprecyzował w pierwszej kolejności, że mająca charakter odpłatnego świadczenia pracy działalność O. Bernarda stanowi działalność zarobkową i jako taka należy ona do zakresu zastosowania prawa Unii. Trybunał zauważył również, że karta ma charakter układu zbiorowego, mającego na celu uregulowanie pracy najemnej i jako taka należy ona również do zakresu zastosowania prawa Unii.

Następnie Trybunał stwierdził, że analizowane uregulowanie, zgodnie z którym obiecujący gracz, po zakończeniu okresu szkoleniowego, jest zobowiązany do zawarcia swojej pierwszej umowy w

¹ W wersji obowiązującej w chwili wystąpienia okoliczności faktycznych istotnych dla sprawy zawisłej przed sądem krajowym.

² W tym okresie Karta nie zawierała uregulowania kwestii odszkodowań na rzecz klubu, który piłkarza wyszkolił, na wypadek gdyby na końcu okresu szkoleniowego gracz odmówił podpisania z tym klubem umowy w charakterze zawodowego piłkarza. W takiej sytuacji klub szkoleniowy dysponował jednak możliwością wytoczenia przeciwko obiecującemu graczowi powództwa na podstawie francuskiego kodeksu pracy z tytułu naruszenia ciężących na nim obowiązków umownych, wynikających z Karty, w celu zasądzenia odszkodowania od tego gracza.

charakterze zawodowego piłkarza z klubem, który go wyszkolił, ryzykując w przeciwnym wypadku zapłatę odszkodowania, może zniechęcić tego gracza do wykonania przysługującego mu prawa do swobodnego przemieszczania się. W konsekwencji **takie uregulowanie stanowi ograniczenie swobodnego przepływu pracowników**.

Jednakże, jak Trybunał orzekł już w wyroku w sprawie Bosman³, biorąc pod uwagę istotne znaczenie społeczne działalności sportowej, a w szczególności piłki nożnej, w Unii, za słuszny należy uznać cel polegający na wspieraniu naboru i szkolenia młodych piłkarzy.

W celu zbadania, czy system, który ogranicza prawo do swobodnego przepływu tych graczy, jest właściwy dla zapewnienia realizacji tego celu i nie wykracza poza to, co jest konieczne do jego osiągnięcia, należy wziąć pod uwagę cechy szczególne sportu w ogólności, a piłki nożnej w szczególności, jak również ich funkcje społeczne i wychowawcze.

Zdaniem Trybunału perspektywa otrzymania odszkodowania za szkolenie może zachęcać kluby piłki nożnej do poszukiwania talentów i zapewniania szkolenia młodych graczy.

W tym względzie Trybunał sprecyzował, że system przewidujący zapłatę odszkodowania za szkolenie w przypadku, gdy młody gracz podpisuje, po zakończeniu swojego szkolenia, umowę w charakterze zawodowego piłkarza z innym klubem, aniżeli klub, który go wyszkolił, może, co do zasady, zostać uzasadniony celem polegającym na wspieraniu naboru i szkolenia młodych piłkarzy. System ten musi jednak być rzeczywiście w stanie doprowadzić do osiągnięcia tego celu i być do niego proporcjonalny, przy należytym uwzględnieniu kosztów poniesionych przez kluby w związku ze szkoleniem tak przyszłych graczy zawodowych, jak i tych, którzy nigdy takimi nie zostaną.

Z tego wynika, że zasada swobodnego przepływu pracowników nie stoi na przeszkodzie istnieniu systemu, który dla zrealizowania celu polegającego na wspieraniu naboru i szkolenia młodych piłkarzy gwarantuje klubowi szkoleniowemu odszkodowanie w przypadku, gdy młody piłkarz podpisze po zakończeniu swojego okresu szkoleniowego umowę w charakterze zawodowego piłkarza z klubem innego państwa członkowskiego, pod warunkiem że omawiany system jest w stanie zagwarantować realizację wskazanego celu i nie wykracza poza to, co jest konieczne do jego osiągnięcia.

Jeżeli chodzi o uregulowanie francuskie sporne w sprawie przed sądem krajowym, Trybunał podniósł, że charakteryzuje je zapłata na rzecz klubu szkoleniowego nie odszkodowania za szkolenie, lecz odszkodowania z tytułu naruszenia obowiązków umownych przez odnośnego gracza, którego kwota jest niezależna od rzeczywistych kosztów szkolenia poniesionych przez ten klub. W istocie wysokość wspomnianego odszkodowania nie jest obliczana stosownie do kosztów szkolenia poniesionych przez klub szkoleniowy, lecz stosownie do całokształtu szkody poniesionej przez ten klub. Trybunał stwierdził wobec tego, że **uregulowanie francuskie wykracza poza to, co konieczne dla wspierania naboru i szkolenia młodych piłkarzy i sfinansowania tych działań**.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

³ Wyrok z dnia 15 grudnia 1995 r. w sprawie [C-415/93; Bosman](#).